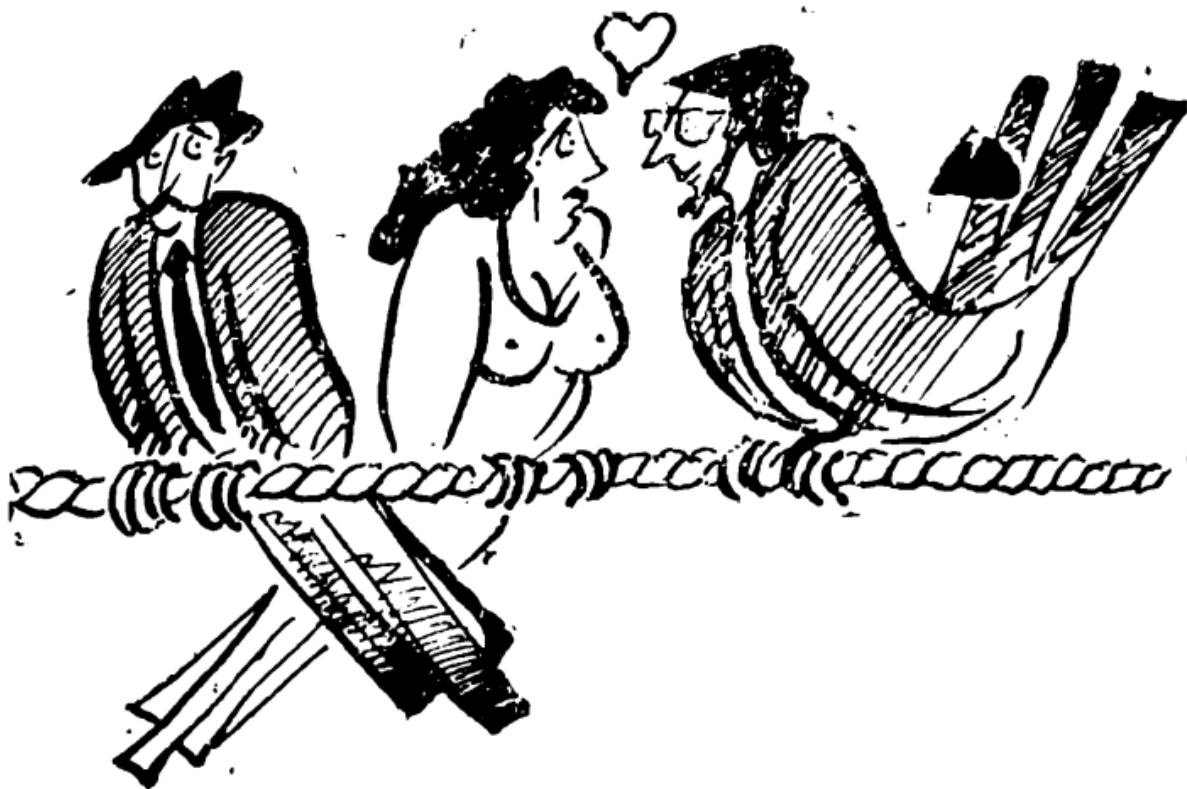

ОРЛИН КРУМОВ РАВНОВЕСИЕ

chitanka.info

Между двете сгради, на височина тридесет метра бе опънато здраво въже. И върху него живеехме ние — наемателите. Вечер лягахме за да поспим, пазейки равновесие дори насън, на обяд готвачът стъкмяваше по нещо за хапване, а ние тичахме и се прескачахме в надпревара за някоя по-голяма порция.

Въжето не бе най-удобното място за живот, но и това ни стигаше. Лятно време лежахме по бански и поглъщахме слънчевите лъчи, пролет и есен се къпехме под дъждовете, а зиме се гушехме един в друг, внимавайки да не се подхлъзнем.

Отсреща, повесил крак от покрива, седеше собственикът на въжето и на равни интервали грижливо прибираше наема ни. Добър човек, но малко особен. Веднъж му хрумна, че ни излизало твърде евтино за такъв прекрасен изглед. Ударихме го на молба и той не повиши наема, само пожела два пъти в седмицата да му правим представление.

Съгласихме се. Качвахме се един върху друг, правехме пирамиди, салта, препускахме с коне по въжето, карахме велосипеди с вързани очи или просто висяхме с главата надолу до примаяване.

Мина доста време. Някои от нас остаряха, други се поумориха. Пръв се отказа инженерът, който след работа яздеше кон по въжето. Животното било остаряло, недвиждало, та ставало опасно да се препуска с него на такава височина. Един застаряващ чиновник също се оттегли, купи си две саксии и започна да отглежда фасул в тях. Някои от по-младите хора се изпожениха, наградиха им се деца и скоро въжето бе накичено с пране от край до край.

Един ден обаче готвачът сви рамене:

— Няма храна... Собственикът на въжето не дава, защото заряхахме задълженията си. Иска нови наематели.

Спогледахме се. Толкова години рискувахме живота си заради онзи безделник, но сега ще живеем както намерим за добре.

— Хей ти! — викнахме му. — Няма да си мръднем пръста за теб. Храна ще си намерим, а от въжето не можеш да ни изгониш. Ти си един, а ние сме много. И независими!

След известно колебание той се съгласи:

— Вярно, независими сте. Но сте стъпили на мойто въже...

После извади нож и преряза въжето.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.